

af hver 1000 Dres Slatteindtægt. Naar man betænkter, hvor mange Aar vi have været fri for overhovedet at bidrage dertil, og da det altsaa kun er et begrænjet Tidrum, 5 Aar, der er Tale om, saaledes at det ikke kan forlænges uden særlig Lov, forekommer det mig ikke at være andet, end hvad et Menighedsmedlem maa sige, at der med Rimelighed kan kræves af ham, hvor Forholdet er det, at Bygning af Kirker gennem lange Tider ikke har holdt Stridt med selve Byens Udvikling. Erklænder man, at en saadan Forøgelse af den kirkelige Forsyning er en Nødvendighed i et kristent Land, hvis Grundlov oven i Købet paalægger Staten at støtte Folkkirken, ser jeg ikke, at det i nogen Henseende kan kaldes et urimeligt Forlangende. — Og hvad angaar den anden kirkelige Ygning, som indføres, med indtil 25 Dre af hver 1000 Dres Indtægt, maa det erindres, at det kun er en anden Form for de Ydelser, som vi svare i Form af Præstefølge o. s. v. Jeg skønner ikke, at der kan være Spørgsmaal om, at dette Lovforslag paalægger Borgerne urimelige eller uoverkommelige Byrder. Ivertimod forekommer det mig, at det kun kræver af os, dels hvad vi have svaret, og dels, hvad der med Rimelighed kan forlanges. Dertil kommer det rundelige Bidrag fra Staten og Kommunen, som jeg ikke ser rettere, end at vi med levende Tak og Paastønnelse maa modtage. — Hvad endelig angaar Styrelsesformen tilstaar jeg, at paa det Punkt tiltalte Kommissionens Arbejde mig mindst. Det forekom mig, at det havde en vis revolutionær Tendens, gik ud paa at nivellere bestaaende Tilstande uden at tage tilbøvligt Hensyn til overleberede Forhold og til vel erhvervede Rettigheder, og jeg kan derfor kun udtale min Paastønnelse af, at den højtærede Minister jo i saa Henseende har indtaget et mere konservativt Standpunkt ved Bestemmelserne i Lovforslaget angaaende den kirkelige Styrelse.

Det vil altsaa ses, at jeg efter nøjeste Overvejelse helt igennem kan give Lovforslaget min Tilslutning. Jeg er særlig ogsaa tilfreds med, at den Rørelse, som skal erlægges, ikke erlægges for kirkelige Handlinger, men for Benyttelse af Kirker og Kapeller. Det forekommer mig, at det for saa vidt er en meget heldig Forandring, hvorved altsaa

alt, hvad der hedder Offer og Accidenser o. s. v., bortfalder eller konverteres paa en Maade, som i alt Fald er tiltalende for mig. Der er saa forskellige Enkeltheder naturligvis, som jeg kunde ønske at gøre til Genstand for nærmere Overvejelse, men det er i Virkeligheden kun Smaating, som jeg ikke ved denne Lejlighed skal komme ind paa. Jeg skal nøjes med at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvilje.

**Chr. Nielsen:** Jeg vil i Righed med den ærede Taler, som nu lattede sig, sige, at det foreliggende Forslag er jo fremkommet paa et Tidspunkt, hvor en Realitetsforhandling ikke vil være mulig. Men den Grund skal jeg ikke komme ind paa en Forhandling herom. Men dermed er det ikke sagt, at der fra vor Side ikke vil kunne forhandles paa Basis af en fornuftig, økonomisk overkommelig Maade at ordne vore kirkelige Forhold paa, saa vel i Hovedstaden som paa Landet. Det er kun det, jeg vil sige nu, da jeg anser al Realitetsforhandling som umulig paa et saa sent Stadium af Samlingen som det, hvorpaa vi nu staa.

**Sehested:** Ogsaa jeg kan udtale min varmeste Anerkendelse til Regeringen fordi den har taget denne Sag i sin Hånd og forsøgt at ordne de kirkelige Forhold i Kjøbenhavn ved en Lov som den foreliggende. Som det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Magen) bemærkede, er Trangen her i Byen til ny Kirker og flere Præster stor, og de Bestræbelser, der have været gjorte i den senere Tid for at afhjælpe denne Trang, have naturligvis ikke kunnet være tilstrækkelige og have i alt Fald ikke kunnet holde Stridt med den enorme Udvikling og Tiltaget af Befolkningen, især uden for de gamle Bolde, i de yderste Dele af Byen. De Bestræbelser, der ere foretagne, have jo nærmest bestaaet i, at private Folk have sat sig i Bevægelse for at skaffe flere Kirker til Bejse, og, som det før blev ytret, have Stat og Kommune bidraget deres dertil, men deres Bidrag kunne ikke overkomme Sagen. Selv den lille Forening, som arbejder i Stilhed for små Kirkers Opbyggelse, er ikke naaet ret vidt og kan aldeles ikke magte Opgaben. Det er derfor med Paastønnelse, jeg ser paa et Forslag, der